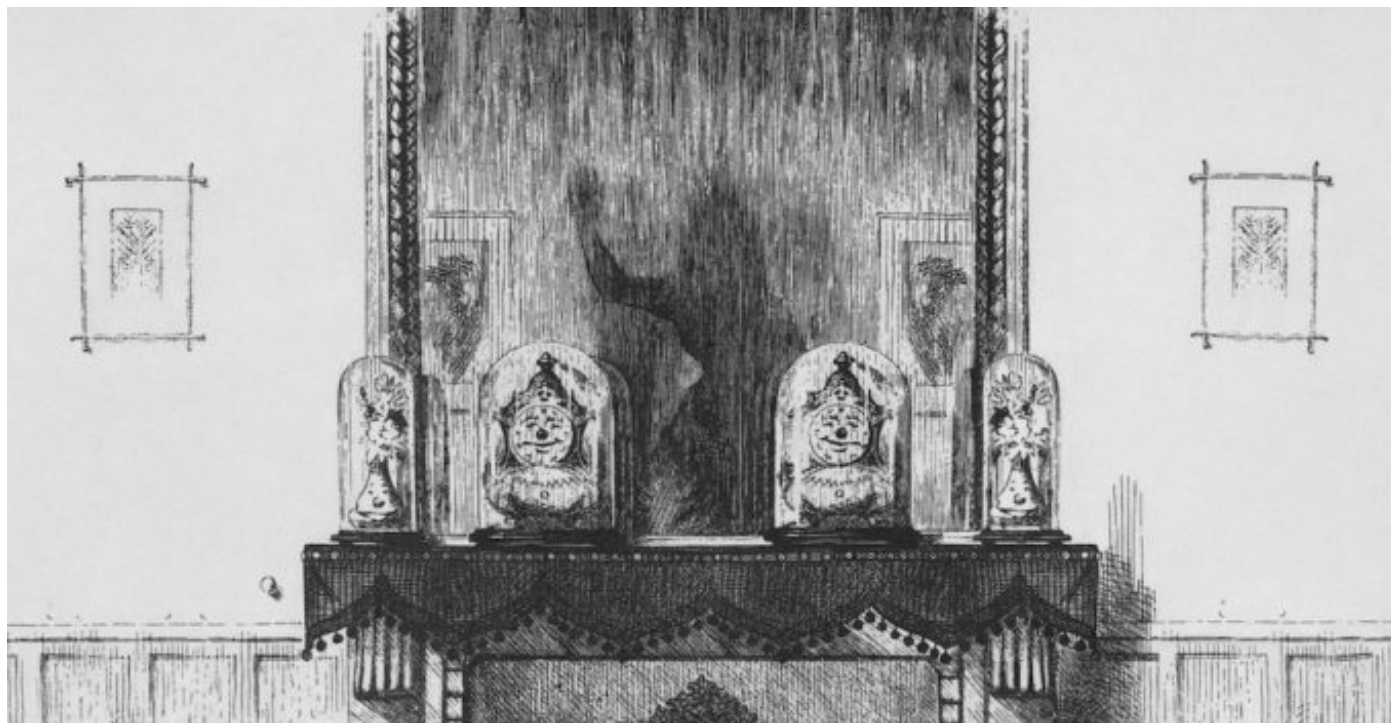

Per Wizén på Cecilia Hillström Gallery

konsten.net/per-wizen-pa-cecilia-hillstrom-gallery/

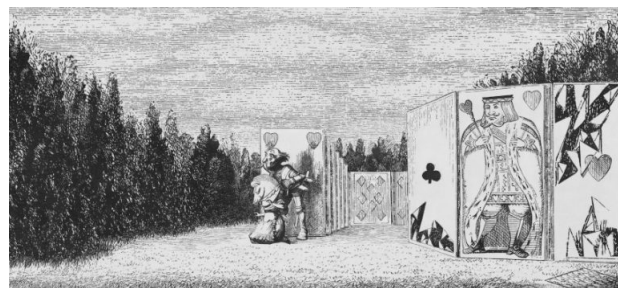
En av orsakerna till att John Tenniels illustrationer av Lewis Carrols böcker om Alice i Underlandet räknas som en milstolpe i den illustrerade bokens historia är att Tenniel och Carrol på ett relativt intrikat sätt lät sina respektive bidrag korsbefrukta varandra. Inte bara för att det groteska fyrverkeri som Tenniels bilder representerar adderar något till berättelsen, utan också för att duon släppte en fast ram för bildens placering och aktivt sökte ett fysiskt påtagligt möte mellan text och bild.

Tenniels illustrationer till "Alice's Adventures in Wonderland" och "Through the Looking-Glass, and What Alice Found There" gjorde, skulle man kunna påstå, anspråk på att vara lika narrativt drivande som Carrols ord. När Per Wizén i utställningen "Subterranean", och i andra projekt, griper tag i Tenniels bilder och låter dem formulera nya utsagor, fullföljer han en rörelse eller intention som redan fanns då böckernas första upplagor lämnade tryckeriet under 1800-talets senare hälft. Det är i varje fall ett sätt att betrakta Wizéns minutiöst sammanfogade och avfotograferade collage som lämnar Carrols stora berättelse och istället fördjupar sig i figurernas inbördes relationer.

Men det spel av makt och motmakt som Wizén i sina – det måste sägas, nästan löjligt fint utförda – fotografavyrer låter Alice och den vite riddaren försjunkna i, knyter förstås också, och i första hand, an till det stora ärende som ekar i allt Per Wizén företar sig; det vill säga vad bilder gör med oss.

Wizéns samplade approprieringar av konsthistoriskt gods handlar i slutändan om att vi inte bara ser och lämnar de bilder som kommer vår väg, utan också härbärgerar dem. Med sin

stora precision skulle Wizén kunna beskrivas som ett slags urbild av det opålitliga men bergsäkra och mycket övertygande ögonvittnet. Men det stannar inte där. Wizéns sammanfogade helheter är visserligen rakt igenom konstruerade, men egentligen inte mer än de bilder han använder som råmaterial. Det finns en trösterik kunskapsteoretisk kärna hos Wizén – är vi bara tillräckligt noggranna i våra studier äger vi också rätten till de berättelser vi stöter på.

Sebastian Johans

Foto: Cecilia Hillström Gallery, Hälsingegatan 43. Utställningen pågår 17 november – 17 december 2016